

**РОЗДІЛ 2. ПСИХОЛОГО-ФУНКЦІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОБОТИ З ОСОБАМИ З ІНВАЛІДНІСТЮ**

*БЕЗНОСЮК А.М., к.ю.н., доцент
кафедри правознавства*

Вінницького інституту Університету «Україна»

DOI: 10.58521/978-966-924-433-8-2017-216-20-21

**ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ ТА ПРАВОВОГО
ВИХОВАННЯ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ІНКЛЮЗИВНОГО
СУСПІЛЬСТВА**

Засадничі законодавчі акти Організації Об'єднаних Націй, яка понад півстоліття є визнаним міжнародним законодавцем, визначили, що питання інвалідності стосуються сфери прав людини, а не лише реабілітації та соціального забезпечення. Проте хибною є думка, що реалізація прав осіб з інвалідністю залежить виключно від юридичних механізмів. Насамперед, державні інституції повинні бути орієнтовані на формування у населення високої правової культури, що, в свою чергу, у значній мірі залежить від якості освіти, зокрема ефективності правового виховання молоді.

Метою правового виховання молоді є формування у неї правової культури громадянина. Водночас правова культура формується на основі правової свідомості, яка насамперед включає систему цінностей, правових установок та переконань особистості в галузі регулювання суспільних відносин правом. Правова свідомість, зазначає І. Голосніченко, характеризує соціальну практику як емпіричну діяльність, у процесі якої виражається суб'єктивне ставлення людей до чинного права, уявлення про свої права та обов'язки, про справедливість та несправедливість норм права, про сутність та принципи правової організації суспільства, почуття, настрої, емоції, пов'язані з оцінкою чинного правового режиму [1, с. 24].

Сучасне право у країнах СНД у час його створення базувалося на радянському праві. Тому сьогодні, незважаючи на основоположні зміни на всіх рівнях суспільного та політичного життя, і право, і методика його тлумачення перебувають, значною мірою, під впливом радянського права, орієнтуючись, передусім, на буквальне тлумачення норм без урахування мети закону, загальних принципів права і надзаконних цінностей [2, с. 249]. Тому й правознавство, покликане бути наукою про місце та роль права, зводиться до законодавства, що не може бути тотожним за своїм визначенням [3, с. 147]. Осмислення ж права виявляється можливим як досвід не стільки епістемологічний

(аналогічний пізнанню у продничих науках), скільки фронетичний (спрямований на розуміння під час дискурсивного обговорення цінностей) [4, с. 48].

У світлі соціально-натуралістичної юриспруденції з урахуванням «болонського» досвіду обґрунтовується необхідність реформування юридичної освіти в Україні шляхом перетворення її з юридичної освіти і правового виховання «позитивістського» типу в юридичну освіту і правове виховання «соціально-натуралістичного» типу [5, с. 187], що заснований на доктрині, яка вирішальне значення при застосуванні закону надає духу права, втіленому у букві закону.

Саме за такого підходу можливе формування інклюзивного громадянського суспільства, в якому з повагою ставитимуться до відмінностей окремих людей, соціуму.

Список використаних джерел

1. Голосніченко І. Правосвідомість і правова культура у розбудові Української держави / І. Голосніченко // Право України. – 2005. – № 4. – С. 24-25.

2. Шмагин А. Основы немецкой методики тлокования права / А. Шмагин // Вестник гражданского права. – № 4. – Т. 12. – 2012. – С. 247-284.

3. Нерсесянц В. С. Общая теория права и государства. Учебник для юридических вузов и факультетов / В. С. Нерсесянц. – М. : Издательская группа НОРМА – ИНФРА, 1999. – 552 с.

4. Максимов С. Правова доктрина: філософсько-правовий підхід / С. Максимов // Право України. – № 9 – 2013. – С. 34-54.

5. Костенко О. Юридична освіта і правове виховання як засоби забезпечення правопорядку (щодо юридичної освіти і правового виховання «соціально-натуралістського типу») / О. Костенко // Право України, – № 8. – 2011. – С. 187-194.

***ВАКОЛЮК Л.М.**, викладач, кафедри правознавства
Вінницького інституту Університету «Україна»*

ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ІНВАЛІДІВ ОСНОВНЕ ЗАВДАННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Соціальний захист є невід’ємною частиною соціальної політики будь-якої цивілізованої держави. Не є виключенням із цього правила і Україна. Проголосивши себе демократичною, соціальною та правовою державою Україна на конституційному рівні визначила право особи на соціальний захист. Так, у ст. 46 Конституції визначено, що громадяни